

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Teacă Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 10.08.2020 – 10.09.2020;

Instanța de apel: 30.10.2020 – 27.01.2021;

Instanța de recurs: 26.05.2021 – 17.08.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 10 septembrie 2020, Teacă Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Teacă Ion în beneficiul statului, suma de 27 736 (douăzeci și șapte mii, șapte sute treizeci și șase) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la data de 13 mai 2020, în intervalul orelor 22:00 – 23:00, aflându-se la domiciliul cet. Morcan Ion, situat în xxxxx, în urma unui conflict iscat cu Morcan Ion, având scopul de a-l omorî, conștientizând urmările ce pot surveni în rezultatul acțiunilor sale, cu intenție directă, i-a aplicat lui Morcan Ion multiple lovituri cu pumnii, picioarele și un băț, peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părți vătămăte Morcan Ion, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202018C0054 din 26 mai 2020: fracturi multiple a oaselor craniului și oaselor faciale cu hemoragie subdurală și subarahnoidală, fractura vertebrei cervicale 3 cu deplasare, fratura osului femoral drept, leziuni calificate ca vătămare corporală gravă, care a provocat decesul victimei.

La data de 15 mai 2020, aproximativ ora 03:30, s-a deplasat împreună cu Danilov Maria, la domiciliul victimei Morcan Ion, au luat cadavrul și l-au dus în câmpul amplasat în extravilanul or. Sîngerei, în apropiere de SA „FEE-Nord”, unde l-au acoperit cu strujeni de porumb.

Ulterior, la data de 16 mai 2020, aproximativ ora 04:50, s-a deplasat la locul unde a ascuns cadavrul, l-a incendiat, după care l-a mutat aproximativ la 20 metri unde iarăși l-a acoperit cu strujeni de porumb.

Astfel, acțiunile inculpatului Teacă Ion au fost încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, *omorul unei persoane*.

2.1. Instanța de judecată a concluzionat că vinovăția inculpatului Teacă Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, adică omorul săvârșit cu deosebită cruzime, nu a fost demonstrată în ședința de judecată, din care motiv a constatat că acțiunile inculpatului Teacă Ion urmează a fi recalificate din prevederile art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în prevederile art. 145 alin. (1) Cod penal, și anume omorul unei persoane.

În acest context, a menționat că decesul lui Morcan Ion a survenit în urma leziunilor corporale grave, iar pentru răspunderea în cazul infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, deosebita cruzime trebuie să fie exercitată până la consumarea omorului, sau împrejurarea aplicării multiplelor lovituri de către Teacă Ion care au provocat decesul victimei Morcan Ion, nu atestă că omorul a fost săvârșit cu deosebită cruzime.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea recalificării acțiunilor și stabilirii pedepsei inculpatului Teacă Ion, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teacă Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a menționat, că probele administrate la cauza penală și cercetate în cadrul ședinței primei instanțe, demonstrează că inculpatul a săvârșit infracțiunea de omor cu deosebită cruzime.

Prin urmare, a invocat acuzarea următoarele probe, și anume: declarațiile succesului legal al victimei Morcan Radu, martorului Danilov Maria, martorului Nichitișin Veaceslav; raportul de expertiză judiciară nr. 2020218C0054 din 26 mai 2020; raportul de expertiză judiciară nr. 20200500199 din 06 iulie 2020; raportul de expertiză judiciară nr. 202037A0177 din 15 iulie 2020; raportul privind primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 25 mai 2020; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din data de 25 mai 2020; procesele-verbale de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 25 mai 2020; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 25 mai 2020; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 01 iunie 2020; procesul-verbal de reconstituire a faptei cu anexă a 2 CD-uri din 25 mai 2020.

Astfel, în opinia acuzării, prima instanță eronat a recalificat acțiunile inculpatului Teacă Ion în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, nefiind reținută în acțiunile acestuia, agravanta „cu o deosebită cruzime”, care se probează prin raportul de expertiză medico-legală a cadavrului, potrivit căruia s-a constatat că moartea cet. Morcan Ion, a survenit în urma leziunilor corporale grave: fracturi multiple ale oaselor craniului și oaselor fasciale cu hemoragie subdurală și subarahnoidală, fractura vertebrei cervicale 3 cu deplasare, fractura osului femoral drept, prin ce se confirmă datele necropsiei.

De asemenea, a susținut acuzarea, că agravanta cu deosebită cruzime la săvârșirea omorului victimei Morcan Ion, de către inculpatul Teacă Ion, se probează și prin declarațiile succesorului în drepturi a victimei, Morcan Radu, care a declarat că la câteva zile după ce a fost săvârșit omorul tatălui său, în timp ce făcea curățenie în odaia unde a avut loc infracțiunea, a depistat un ochi și dinți ale victimei Morcan Ion, fapt ce confirmă suplimentar raportul de expertiză medico-legală a cadavrului, prin care s-a stabilit că victimei i-au fost aplicate multiple lovituri.

Totodată, a mai indicat că prima instanță nu a apreciat corespunzător acțiunile inculpatului întreprinse după săvârșirea infracțiunii, care pentru a ascunde urmele omorului, a dat foc cadavrului, or, acțiuni care atestă cert intenția directă a inculpatului Teacă Ion de săvârșirea omorului cu o deosebită cruzime.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță, judecând cauza a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a apreciat probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a concluzionat că probatoriul administrat la materialele cauzei penale, confirmă vinovăția lui Teacă Ion, în săvârșirea infracțiunii de omor al unei persoane, acțiunile acestuia just fiind încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, contrar poziției părții acuzării cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului conform art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fapt care în ședința primei instanțe, nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel a stabilit, că prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului Teacă Ion în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, iar la adoptarea sentinței, aceasta just s-a condus de prevederile art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând la caz și prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, prevede răspunderea penală pentru omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu o deosebită cruzime.

În acest context, instanța de apel a precizat, că obiectul juridic special al infracțiunii de omor intenționat (art. 145 Cod penal), îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Viața este ocrotită de legea penală din momentul apariției și până la încetare. Omorul intenționat nu poate fi săvârșit nici înainte de începutul vieții persoanei, nici după încetarea vieții persoanei. Nu poate fi victimă a omorului nici produsul concepțiunii și nici cadavrul. Existența unor limite, în interiorul cărora viața se bucură de protecție penală, nu are doar o semnificație pur teoretică, ci și consecințe de ordin practic.

Cu referire la obiectul material al infracțiunii de omor intenționat, instanța de apel a indicat, că acesta îl formează corpul persoanei. Viața unei persoane nu poate exista decât în corpul unei persoane, existând o unitate organică între obiectul juridic și obiectul material al acestei infracțiuni. Pentru existența obiectului material al infracțiunii în cauză trebuie îndeplinite două condiții: fapta subiectului să se îndrepte contra unui om viu și acesta să nu fie persoana făptuitorului. Or, în cazul infracțiunii de omor intenționat una și aceeași persoană nu poate fi victimă și subiect.

Latura obiectivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane, urmările prejudiciabile sub formă de moartea cerebrală a victimei, legătura de cauzalitate dintre faptă și urmările prejudiciabile.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei trebuie să fie stabilită cu atenție în fiecare caz în parte. De aceea, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico-legală, care are ca scop tocmai stabilirea cauzelor decesului.

Instanța de apel a mai menționat, că în cazul unui omor săvârșit cu deosebită cruzime (art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal), cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe de ordin fizic sau psihic care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei. El îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului; este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului.

În conjunctura infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, este necesar să se stabilească, că făptuitorul conștientiza sau, altfel spus, își dădea seama că săvârșește infracțiunea cu deosebită cruzime. Aceasta, pe lângă faptul că el a prevăzut că va cauza cu o deosebită cruzime moartea victimei, a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestei urmări.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202018C0054 din 26 mai 2020, la care face referire partea acuzării, și care a fost cercetat în cadrul ședinței primei instanțe și suplimentar în instanța de apel, s-a concluzionat că moartea cet. Morcan Ion a survenit în urma leziunilor corporale grave, depistându-se fracturi multiple ale oaselor craniului și oaselor fasciale cu hemoragie subdurală și subarahnoidală, fractura vertebrei cervicale 3 cu deplasare, fractura osului femural drept, prin ce se confirmă datele necropsiei. În porțiunea de mușchi prezentată s-a depistat alcool etilic în cantitatea de 0,49%, stare de ebrietate ușoară. Fracturile oaselor puteau fi provocate de acțiunea multiplă a unui/or/ corp/uri dur/re, contondent/te, se prepoate în timpul și circumstanțele indicate. Concretizarea aparițiilor leziunilor corporale până la survenirea morții, nu se poate de apreciat, fiind că cadavrul a fost supus acțiunii temperaturilor înalte cu carbonizarea post-mortală și schimbările de putrefacție a rămășițelor cadavrului (f.d.64-65, vol.I).

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, or, la caz lipsesc probe care să confirme poziția părții acuzării cu privire la recalificarea faptei inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Cu referire la argumentele acuzării potrivit cărora, inculpatul Teacă Ion a acționat cu o deosebită cruzime la săvârșirea omorului victimei Morcan Ion, întrucât succesorul în drepturi al victimei, Morcan Radu, a declarat că la câteva zile după ce a fost săvârșit omorul tatălui său, în timp ce facea curățenie în odaia în care a avut loc infracțiunea, a depistat un ochi și dinți ale victimei Morcan Ion, instanța de apel a precizat că acestea nu pot fi reținute, deoarece aceste leziuni nu au fost descrise în raportul de expertiză judiciară menționat supra.

Reținând prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a indicat că contrar prevederilor art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, prin fapta incriminată inculpatului în rechizitoriu, nu a fost indicat că Teacă Ion a acționat cu deosebită cruzime.

De asemenea, instanța de apel a precizat că nu poate fi reținut nici argumentul părții acuzării prin care susține că prima instanță, deși l-a condamnat pe Teacă Ion în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, totuși a reținut fapta incriminată conform rechizitoriului, prin care inculpatul se învinuiește de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată solicitarea procurorului cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului Teacă Ion în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a indicat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 alin. (2) și 75 Cod penal și a ținut cont de gravitatea faptei săvârșite, de personalitatea inculpatului care se caracterizează negativ (f.d.102, vol.I), de faptul că acesta nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.103- 104, vol.I), că

anterior a fost tras la răspundere penală, precum și de faptul că potrivit art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă s-a reținut căința sinceră a inculpatului, iar conform art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante, nu s-au constatat.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului Teacă Ion, este una echitabilă și proporțională faptei săvârșite, care va contribui la realizarea scopului pedepsei penale de corectare și reeducarea inculpatului.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar acuzarea indică, că prima instanță greșit a reîncadrat acțiunile inculpatului Teacă Ion din prevederile art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel a menținut această soluție.

Prin urmare, susține acuzarea că deși în partea descriptivă a sentinței, prima instanță a constatat fapta săvârșită de inculpatul Teacă Ion, care a fost incriminată potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, și anume infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, totuși aceasta a reîncadrat acțiunile inculpatului conform art. 145 alin. (1) Cod penal, fără a argumenta această concluzie.

Menționează, că vinovăția inculpatului Teacă Ion, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, se demonstrează prin probatoriul administrat la cauza penală, și anume: declarațiile succesoriului legal al victimei Morcan Radu, martorului Danilov Maria, martorului Nichitișin Veaceslav; raportul de expertiză judiciară nr. 2020218C0054 din 26 mai 2020; raportul de expertiză judiciară nr. 20200500199 din 06 iulie 2020; raportul de expertiză judiciară nr. 202037A0177 din 15 iulie 2020; raportul privind primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 25 mai 2020; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din data de 25 mai 2020; procesele-verbale de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 25 mai 2020; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 25 mai 2020; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 01 iunie 2020; procesul-verbal de reconstituire a faptei cu anexă a 2 CD-uri din 25 mai 2020.

Astfel, în opinia acuzării, prima instanță eronat a recalificat acțiunile inculpatului Teacă Ion în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, nefiind reținută în acțiunile acestuia, agravanta „cu o deosebită cruzime”, care se probează prin raportul de expertiză medico-legală a cadavrului, potrivit căruia s-a constatat că moartea cet. Morcan Ion, a survenit în urma leziunilor corporale grave: fracturi multiple a oaselor craniului și oaselor fasciale cu hemoragie subdurală și subarahnoidală, fractura vertebrei cervicale 3 cu deplasare, fractura osului femoral drept, prin ce se confirmă datele necropsiei.

De asemenea, precizează acuzarea, că agravanta cu deosebită cruzime la săvârșirea omorului victimei Morcan Ion, de către inculpatul Teacă Ion, se probează și prin declarațiile succesoriului în drepturi a victimei, Morcan Radu, care a declarat că la câteva zile după ce a fost săvârșit omorul tatălui său, în timp ce făcea curățenie în odaia unde a avut loc infracțiunea, a depistat un ochi și dinți ale victimei Morcan Ion, fapt ce confirmă suplimentar raportul de expertiză medico-legală a cadavrului, prin care s-a stabilit că victimei i-au fost aplicate multiple lovituri.

Mai indică, că instanțele de fond nu au apreciat corespunzător acțiunile inculpatului, or, reieșind din concluziile raportului de expertiză medico-legală a cadavrului lui Morcan Ion, s-au constatat leziuni corporale grave, și anume: fracturi multiple ale oaselor craniului și oaselor fasciali cu hemoragie subdurală și subarahnoidală, fractura vertebrei cervicale 3 cu deplasare, fractura osului femoral drept, care au putut fi provocate prin acțiunea multiplă a unui/or/, corp/uri/ dur/re, cotodont/te/, fapt ce demonstrează intenția directă a inculpatului Teacă Ion, în săvârșirea infracțiunii de omor cu deosebită cruzime, din care motiv consideră că acțiunile acestuia urmează a fi calificate conform art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarată în speță, aceasta se bazează pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că partea acuzării critică decizia instanței de apel din considerentul motivării deficitare și contradictorii a soluției pronunțate, evidențiind erori la încadrarea juridică a faptei inculpatului.

Colegiul penal lărgit reține că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă.

Așadar, verificând materialele cauzei penale prin prisma argumentelor formulate de recurent, Colegiul penal lărgit reține, că potrivit rechizitoriului, Teacă Ion a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, *omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime*.

Prin sentința primei instanțe, Teacă Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, *omorul unei persoane*, întrucât instanța de judecată a concluzionat că vinovăția inculpatului Teacă Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, adică omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime, nu a fost demonstrată în ședința de judecată, din care motiv acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, *omorul unei persoane*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că motivarea soluției instanței de apel cu referire la temeinicia concluziei primei instanțe de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Teacă Ion, din art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, este una contradictorie.

Cu referire la aceste aspecte, instanța de recurs menționează că deși instanța de apel este solidară concluziei primei instanțe potrivit căreia în acțiunile inculpatului Teacă Ion, nu s-a demonstrat agravanta „cu deosebită cruzime” și că astfel acțiunile inculpatului Teacă Ion, corect au fost reîncadrate

În baza art. 145 alin. (1) Cod penal, deoarece lipsesc probe care să confirme vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, totuși în motivarea soluției sale, aceasta reține concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202018C0054 din 26 mai 2020, potrivit cărora s-a stabilit că *moartea cet. Morcan Ion, a survenit în urma leziunilor corporale grave, depistându-se fracturi multiple ale oaselor craniului și oaselor fasciale cu hemoragie subdurală și subarahnoidală, fractura vertebrei cervicale 3 cu deplasare, fractura osului femural drept, prin ce se confirmă datele necropsiei. Fracturile oaselor cadavrului puteau fi provocate de acțiunea multiplă a unui/or/, corp/uri/ dur/re, cotondent/te/.*

Iar, în același timp, precizând și faptul că deosebita cruzime la săvârșirea omorului, se manifestă prin cauzarea unor plăgi multiple, instanța de apel susține reîncadrarea acțiunilor inculpatului și totodată menține constatarea faptei infracționale înlăptuită de către prima instanță, așa cum aceasta este expusă în rechizitoriu, fără a oferi o motivare faptului că potrivit raportului de expertiză sus-indicat moartea a survenit în urma leziunilor corporale multiple depistate pe cadavrul părții vătămate.

În acest context, Colegiul penal lărgit notează, că modalitatea de motivare a soluției instanței de apel cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului este neclară, or, potrivit prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

De asemenea, analizând soluția instanței de apel în raport cu argumentele invocate de către partea acuzării în cererea de apel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel judecând cauza în ordine de apel, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de către acuzare, și anume referitor la faptul că nu au fost apreciate corespunzător acțiunile inculpatului Teacă Ion, după săvârșirea infracțiunii, care pentru a ascunde urmele omorului, a dat foc cadavrului victimei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, *care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia*: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale

invocate în cererea de apel, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțele cauzei, să emită o soluție clară și motivată, să țină cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui **Teacă Ion xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **20 octombrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion